

sokról, nyelvtanfolyamokról. A lap szerzői közül Gergely Janka a pályaválasztással, Perczelné Kozma Flóra nőmozgalmi kérdésekkel, Glücklich Vilma pedagógiával, anyavédelemmel foglalkozott rendszeresen. Schwimmer Rózsa pedig nagy hozzáértéssel, tehetséggel szerkesztette a folyóiratot, amelyben számos külső szerző írását is közölték, alkalmanként helyet szorítva a szépírodalomnak is.

A harmadik előadó – *Kormos Valéria*, a Magyar Nemzet főmunkatársa – megint egy érdekes „szemüveget adott ránk”, könyvtárosokra, amikor előadásával *bepillantánunk engedett az újságírás, a riportkészítés, a lapszerkesztés kuliszatitkaiba*. Beszél a Nők Lapja szerkesztőségében eltöltött éveiről, újságírói tevékenységéről, riporteri élményeiről. Nem hallgatta el a nehézségeket, visszasságokat sem. Őt hallgatva szép lassan választ kaptunk arra a kérdésünkre, amely már a gyermeklapok esetében is megfogalmazódott bennünk, hogy miért jelenik meg olyan sok lényegében egyforma, sok esetben valamely külföldi mintára készült, tartalmatlan és értéktelen lap. A nőknek szóló újságok mitől váltak mára egészen mássá, hová tűntek az igazi családi jellegű női lapok. A felgyorsult idő, az újságírók megélhetésért való küzdelme, a világszerte jellemző felszínes tömegigények, a gyors haszonszerzésre való törekvés mind-mind okozói lehetnek ezeknek a negatív jelenségeknek. Szó esett közéletünkről, a lapok privatizációjáról, a médiaviszonyokról, a nagy sajtóbirodalmakról, többek között a Vico birodalomról, valamint annak fejről, Fenyő Jánosról és Kormos Valéria most megjelent, *Kiiktatás* című, az előbbieket vizsgáló tényfeltáró könyvéről.

A Hírlapkönyvtár falai csak virtuálisak!

A Katalist levelező listán hírt adunk összejeveteleinkről, amelyekre szívesen várjuk az érdeklődőket, a csatlakozni vágyókat.

Kocsy Anikó

Dolgozatok a könyvtárban

Mit izgultunk, felesleges,
hisz a többség csupa jeles,
Etóztunk és besoroltunk,
csokit majszoltunk, kortyoltunk.

Nyolcas szint, környezetbarát,
megtalálta „olvasóját”,

ami éppen nem ugrott be,
megláttad a polcon körbe.

Elröppent a három óra,
várt a büfé harangszóra,
alig ettünk, emésztettünk,
gyakorlatra siethettünk.

Leltárkönyvet töltögettünk,
aztán attól főtt a fejünk:
– kölcsönözhetnek-e szótárt?
Válasz: „Nem, most épp asztalláb”!

Szerdán kitört a vizsgaláz,
nyomultak a kolleginák
be az ajtón a terembe,
ejtőernyősként esve be.

Szorongva, de mind földet ért,
aki kijött körülvették,
készült ám a statisztika,
mely tétel nincs még kihúzva.

Ki mitől félt, azt megkapta,
amit nem tudott, kihúzta,
mégis, mint Szent György a sárkányt,
legyűrtük a gonosz ármányt.

Delet ütnek a toronyban,
bevonultunk szépen, sorban,
a bizottság ünnepélyes,
letett vizsgánk eredményes.

Sőt, a számos ötös mellett,
jobbaknak dicséret tellett,
vészben helytállt e kis csapat,
kérdem, mindig együtt marad?

Nem mondhatjátok, hogy hitvány,
kezünkben a bizonyítvány,
címeres és keménytáblás;
készülhet róla leírás!

Motort hamar kikapcsolni,
uzsgyi, mehetünk dolgozni,
hetedikén kell bulizni,
hetedikén kell búcsúzni!

Budapest, 2002. május 29.

Beyer László

(Elhangzott a könyvtárosasszisztensek oklevélosztó ünnepén, Törökné Jordán Kata osztályában)